

ÚCTA K PŘEDKŮM

Programovací partner: GK 42
Rodina iluze (GK 28, 32)

Fyziologie: slezina
Aminokyselina: kyselina aspargová

STÍN 32 SELHÁNÍ

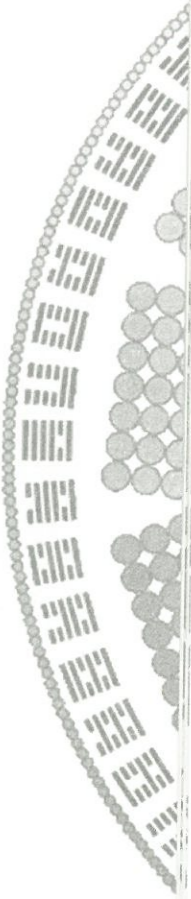
MÝTUS O SELHÁNÍ

Ve stínu 32 se ukrývá jeden z největších strachů, který lidstvo pronásleduje – je to strach ze selhání. Tento strach má hluboké biologické kořeny, protože je přímo zabudován do naší DNA. Naši dávní hominidní předkové měli stejné strachy, jako máme dnes my, jen se lišil jejich projev. Naš osobní strach ze selhání vychází z kolektivního strachu, že nepřežijeme jako druh. Naši předkové přišli záhy na to, že mají větší pravděpodobnost přežití, když zůstanou pohromadě a budou spolupracovat ve skupinách. Tlupa nebo kmen složené z jednotlivců či rodin s různými schopnostmi, dovednostmi a zodpovědností měly mnohonásobně vyšší šanci na přežití. Pokud v prehistorických dobách zůstal jedinec sám nebo byl skupinou vyloučen, rovnalo se to téměř s jistotou rozsudku smrti.

V jádru tohoto genetického reflexu, jenž nás nutí zůstat ve skupině, se skrývá další příbuzný strach – totiž že nepředáme náš genetický materiál, tudíž že rodina či kmen vymře. U ženy se tento strach projevuje jako obava, že nedokáže najít vhodného partnera nebo nebude schopna porodit, u muže jako obava z neplodnosti. Zkusme přenést tento pradávňý strach do jazyka současného světa. Je zjevné, že tento genetický strach je příčinou udržování mnoha kmenových linií a tradic. Avšak v západním světě a v rozvojových zemích dnes vidíme pravý opak; už nemáme takové silné kmenové rodinné vazby. Mladí lidé se osamostatňují a hledají příležitosti mimo rodinu, což vede k rozpadu starých rodinných struktur a ke ztrátě podpory, kterou poskytovaly jednotlivci. Důvodem tohoto trendu je, že moderní svět se točí kolem peněz.

Náš kolektivní strach o přežití se téměř zcela přenáší na množství peněz, jež máme. Strach ze selhání coby pocit uvnitř fyzického těla je totiž úzce spojen s penězi. Právě působením tohoto strachu je stín 32 motorem moderní společnosti a udržuje tak lidstvo na nízké frekvenci fungování. Vytvořili jsme svět, ve kterém mezi sebou soutěží oddělené skupiny, aby si zajistily přežití své genetické linie. Možná to tak nevypadá, ale kořen tohoto strachu je stále stejný jako v raných vývojových fázích lidstva. Přání mít větší dům a rychlejší auto vyvěrá z obrovského kolektivního pole strachu a soutěživosti, které zase vychází z mnohem staršího strachu. Takže čím větší je naše bankovní konto, tím menší je pravděpodobnost, že neuspějeme – tak uvažuje naše mysl na stínové frekvenci. Takto se peníze staly v moderním světě symbolem úspěchu.

Je tu však jedno velké *ale*. Všechny ty hrátky kolem peněz jsou jen iluzí a klamem – ničím více než symbolickým preludem vytvořeným stínem 32. Jejich existence a význam, který jim přikládáme, je potravou téhož pradávňého genetického strachu, jenž neustále číhá v zákulisí našeho života, i kdybychom vydělali či zdědili miliony. Peníze stále zůstávají hlavním problémem mnoha lidí. A proč? Protože strach vždy potřebuje něco, čím by se živil. I kdybychom peníze z naší civilizace zcela vymýtili, strach by si našel jiný prostředek, za který by se schoval. To, s čím se musíme vypořádat, nejsou ve skutečnosti peníze, nýbrž strach! Skutečný úspěch znamená přestat se nechat ovládat konceptem úspěchu a neúspěchu. Stín 32 se stará o to, aby lidé navždy zůstali sobci, kteří se omezují jen na malé skupinky vyvolených, rodinných příslušníků, spolupracovníků a podřízených. Dokud nepozvedneme vědomí lidstva jako celku, zůstaneme chamtivými tvory soustředěnými jen na svůj genofond a své kmenové skupinky a partičky.

Jak zjistili naši dávní předkové, udělat chybu znamená jediné – izolaci. Ve chvíli, kdy se odřízneme od podpůrné sítě svého kmene, ztrácíme kontakt s živoucím řetězcem, jenž nás vyživuje a podporuje. V dnešní době jsme se stali takovými mistry přežití, že pokud máme dost peněz, daří se nám docela dobře i v izolaci, aniž bychom se s někým vůbec museli setkat. Stín 32 se však netýká jen lidí, ale také spojení se životem. My lidé nyní žijeme izolováni od Země a všeho živoucího. Stále přemýšlíme v kontextu přežití naší malé rodiny či v nejlepším případě naší kultury, ale zatím jsme své skupinové vědomí nezvýšili natolik, abychom přemýšleli v kontextu našeho živočišného druhu. Přesto existuje několik málo jedinců, kteří jsou schopni myslet dopředu, a v současné době jich stále přibývá. Stín 32 a jeho mýtus o selhání jsme však zatím ještě netransformovali.

I když má strach tohoto stínu své kořeny v imunitním systému, je to právě naše mysl, která na něj reaguje a živí se jím. Pokud nejsme vládci své mysli a nejsme si vědomi její moci, potom bude řídit náš život, což znamená, že náš život bude řídit strach. Pozvednout vědomí myslí znamená uniknout sevření strachu. Neznamená to však, že už nebudeme nikdy tyto prapůvodní strachy cítit; na úrovni daru ještě pravděpodobně ano, protože jsme stále ještě součástí našeho planetárního vědomí – ale už na ně nemusíme *reagovat*. Právě to je klíčem. Tyto strachy ve skutečnosti nejsou bezúčelné – slouží k přežití lidstva a jeho vývoji. Problémem je naše mysl. Stín 42 – programovací partner stínu 32 – nám ukazuje, jak silně jsme naprogramováni k soutěživosti a chamtivosti, a to nejen finančně, ale i v našem myšlení. GK 42 představuje neschopnost něčeho se vzdát a je spojen s tématem smrti. Celá tato skupina kodonů zvaná *Rodina iluze* je prostřednictvím svého spojení GK 28 založena na iluzi smrti. Mezi tématem smrti a penězi existuje přímé genetické spojení. Proto dokud nezačneme přemýšlet v daleko širším kontextu, zůstaneme izolováni každý ve své vlastní titěrné krabičce se svým vlastním bankovním kontem.

Selhání je pouze důsledkem našeho oddělení od celku. Až pozvedneme svou frekvenci nad koncept o selhání a úspěchu, vzpomeneme si, že se život odvíjí v obrovském vesmírném vzorci. Jakmile se tomuto vzorci svobodně odevzdáme, vždy v něm nalezneme přirozenou podporu. Ti vyspělejší z lidí se přesvědčili, že tento zákon se odrazil i na fungování jejich osobních financí. Když pozvedneme své vědomí nad práh strachu, peníze se objeví vždy, když je budeme potřebovat. Peníze nás ve skutečnosti nádherným způsobem učí, jak se zbavit strachu, a v mnoha ohledech se tak staly novými duchovními učiteli na planetě Zemi. A dokud zde peníze existují (což není trvalý stav), měli bychom je naplno využít jako symbol naší schopnosti odevzdat se vyšším formám vědomí. Pokaždé, když se přistihneme, jak si děláme starosti kvůli penězům, měli bychom se usmát, nadechnout, poděkovat svým předkům a uvolnit se. Až budeme peníze skutečně potřebovat, přijdou.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 32 – FUNDAMENTALISMUS

Potlačená podoba stínu se projevuje jako extrémní forma konzervatismu. Stín 32 představuje energii silně staženou do sebe, takže když se manifestuje jako potlačená povaha založená na strachu, má podobu extrémní nesnášenlivosti a fundamentalismu. Bývá spojen s přesvědčením o absolutnosti vlastní pravdy, provázeným netolerancí k odlišným názorům. Takoví lidé se doslova dusí fyzicky, emocionálně i finančně. Nedopřejí si dechu ani podpory ostatních. Takový člověk má tendenci se izolovat do uzavřených malých komunit nebo spolků, které nejsou ve spojení s vnějším světem. Tyto skupiny se lehce stávají ve vztahu ke zbytku světa paranoidními a obvykle bývá jen otázkou času, kdy zcela vymřou.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 32 – ODTRŽENOST

Reaktivní podoba se vyznačuje ztrátou pocitu životní kontinuity. Je to stav založený na hněvu, který plyne z pocitu, že se člověk nemůže spolehnout na nikoho jiného než na sebe. Tento hněv jej žene do sebedestruktivních vzorců, jež budou pravděpodobně znepokojivým tempem gradovat. Když člověk ztratí spojení s proudem života, nic neplyne hladce, protože se oddělil od zdroje. Člověk, který žije takový odtržený život bez skutečného smyslu a rytmu, se vystavuje velkému fyzickému nebezpečí. Rozhodnutí, jež dělá, nejsou v souladu s přirozeným životním proudem, který vede ke zdraví a hojnosti. Jakékoli rozhodnutí, které v životě učiníme, nás buď spojuje s něčím větším, než jsme my sami, nebo nás odděluje od našeho pravého genetického odkazu a zanechává nás v osamění a izolaci.

DAR 32 ZACHOVÁNÍ

UMĚNÍ ROUBOVÁNÍ

Dar 32 s názvem Zachování je vskutku vznešený dar, protože zahrnuje schopnost vidět za vlastní malý svět, což znamená překročit svou sebestřednost. Dar Zachování se týká udržení něčeho naživu. Ne však všeho, protože zahrnuje také schopnost rozeznat, co zachovat při životě. U represivní podoby stínu vidíme, že má člověk tendence uchovávat při životě věci, které už lidstvu neslouží, jako například fundamentalismus. Avšak člověk, který pozvedne frekvenci tohoto genového klíče nad myšlení spoutané strachem, zjistí, že má úžasný instinkt pro investování.

Investice můžeme chápat na mnoha úrovních. Pokud je GK 32 hlavní součástí našeho osobního hologenetického profilu, potom máme potenciál silného instinktu vycítit ve všech situacích, jak mohou věci vypadat v delším časovém horizontu. Člověk s tímto talentem je obdařen velkou sebekázní. Tito lidé mají dost síly, aby nevkládali svou energii (či peníze) do situací, které se jeví na první pohled lákavé, ale z dlouhodobého hlediska jsou neperspektivní. A ze stejného důvodu umožňuje tento dar člověku, aby důvěřoval svému instinktu (zejména co se týče jiných lidí), i když se často může zdát, že nemá logické opodstatnění. Nakonec se však jeho instinkt ukáže jako nesmírně prospěšný pro něj i pro mnohé další.

Tajemstvím tohoto daru je instinktivní schopnost uvést při rozhodování do rovnováhy zdrženlivost (co zachovat naživu) a riskování (co je potřeba změnit). Tento člověk v hloubi své duše ví, že pokud si chce v životě uchovat úspěch, musí se držet svých neochvějných zásad a přitom mít potřebu neustálého vylepšování, obnovy a rozšiřování investic. Zajímavé přirovnání můžeme najít v Novém zákoně v příběhu *Podobenství o hřivnách*, který je vynikající metaforou daru 32:

Matouš 25:14-25 Člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. Tak i ten, který měl dvě, vyzískal jiné dvě. Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: „Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.“ Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: „Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.“ Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk a sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báť jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.“ Pán nakonec odměnil první dva služebníky, nicméně třetímu tu jednu jedinou hřivnu odňal.

Poučení plynoucí z tohoto podobenství se týká překonání strachu ze selhání. Dar Zachování se netýká zachování sebe sama, ale zachování života. Jen to, co se přizpůsobí podmínkám, může přežít a rozkvést. Dar 32 dokáže zhodnotit minulost, zbavit se slabosti a stavět na tom, co je silné. Tito lidé mají přirozené vnímání životních cyklů, ročních období a rytmů přírody. To jim dovoluje instinktivně rozpoznat, co je určeno k zániku, a rozhodnout, zda stačí strom prořezat či zda je nutné jej pokácet. Jelikož partnerský program tohoto genového klíče, GK 42, má dar Odpoutání, nacházíme zde další silnou stránku tohoto daru – propustit to, co neslouží široké vizi daru Zachování.

Dar 32 je darem roubování, což je podstatou skutečného Zachování. Musíme udržet to, co je silné (kmen), a na toto silné naroubovat to, co je nové. Tímto způsobem budeme vždycky maximalizovat svou energii. Dar roubování můžeme uplatnit v jakékoli oblasti lidského snažení. V tomto procesu je zásadním aspektem také Odpoutání, protože je třeba odpoutat se od své představy toho, co je neúspěch. Právě strach z neúspěchu nám obvykle zabraňuje přizpůsobit se novému systému. Dar Zachování můžeme vidět všude v přírodě. Čím více budou lidé v souladu s přírodou, tím lépe se bude dařit lidstvu jako živočišnému druhu. Úspěch na úrovni daru vyplývá z umění správně hospodařit a to se rodí z harmonie, ne ze soutěživosti.

Hluboké pochopení genetické skupiny zvané *Rodina iluze* nám dává vidět dilema, se kterým se nyní lidstvo potýká. Vytvořili jsme moderní svět jako obraz stínu 32. Naše dva velké strachy jsou strach ze selhání

a strach ze smrti. Až se jako druh přesuneme na úroveň daru, začneme se zase vracet k přírodě. Příroda představuje starý kmen. Její silnou stránkou je právě její divokost a my lidstvo se svými sny o transcendentu jsme vitální mladý výhonek. Až se opět naučíme vážit si toho, odkud jsme vzešli, Země nás začne učit, jak žít v harmonii s jejími přirozenými rytmy a cykly. Jakmile začneme naslouchat moudrosti našich předků a domorodých kmenových kultur, znovu najdeme svého pravého vnitřního ducha. Až se v něm ukotvíme, můžeme naroubovat naše moderní technické vynálezy na starý kmen dávné moudrosti a výsledek bude vskutku mimořádný. To je velkým tajemstvím daru Zachování.

Další významnou doménou daru 32 jsou vztahy. Lidé s tímto darem v osobním hologenetickém profilu mají instinkt pro to, kdo pro ně bude dobrým spojencem a kdo ne. Nevidí pouze jednotlivce, vidí rovněž propojení mezi mnoha různými lidmi. Mají přirozené chápání hierarchie a vztahů uvnitř ní. Z tohoto důvodu jsou velkým přínosem v jakémkoli podniku nebo komunitě. Kvůli svému daru zdrženlivosti se mohou na první pohled jevit jako poněkud konzervativní. Avšak každý ze šedesáti čtyř darů je svou podstatou aktem rovnováhy mezi dvěma extrémními stíny; proto lidé s tímto darem nejsou ani příliš opatrní, ani se nevrhají po hlavě do rizika – mají prostě talent rozpoznat, kdy je třeba zvolit který přístup. V tomto smyslu drží tyto lidé ve svých rukou budoucnost naší planety. Pokud nebudou schopni překonat strach z osobního selhání a sebestřednost, je budoucnost lidstva ohrožena. Pokud se však tyto lidé povznesou nad strach a sobecké tendence stínové frekvence, mohou to být ti nezapálenější ochránci naší planety.

SIDDHI 32 POSVÁTNÁ ÚCTA

PARFÉM VĚDOMÍ

Dojít až do stavu siddhi předpokládá transcendentu strachu. Strach zkrátka úplně zmizel. Díky daru 32 můžeme vidět, jak se mohou negativní vzorce, jako je strach a hněv, transformovat na mnohem užitečnější energii tím, že pozvedneme frekvenci tohoto genového klíče a dáme ji do služby celku. A tato transformace nakonec vyústí ve vyšší stav siddhi 32 zvaný Posvátná úcta. Každý z genových klíčů je svou podstatou procesem postupné transformace strachu a hněvu, a to prostřednictvím jejich pozitivního využití ve službě celku. V jistém bodě však nastane okamžik, kdy tyto pradávne genetické strachy mohou být zcela překročeny. Když svůj život věnujeme službě druhým, postupně zvyšujeme frekvence svých jemnomotných těl. První překážkou, kterou však musíme překonat, je karma naší minulosti. Pokud je naše odhodlání dostatečně vytrvalé (většinou po několik životů), nakonec spálíme všechnu karmu nashromážděnou v naší rodové DNA.

Sílu služby bychom nikdy neměli podceňovat. Služba je projevem lásky, a jak víme, láska hory přenáší. Postupná transformace zděděné karmy probíhá podobně jako proces zahřívání vody: Po celkem dlouhou dobu se neděje nic výrazného, ale najednou, v určitém okamžiku, si všimneme, jak se v hrnci vytváří tlak a už vidíme známky napovídající, že se bude něco dít – stoupá pára, šíří se teplo, na hladině se začnou tetelit bublinky. Když konečně nastane exploze, přijde najednou a vypadá nezadržitelně. Přesně tak probíhá proces probouzení všech siddhi – vyššího božského vědomí skrytého v naší DNA.

Stejný proces se děje na úrovni lidské evoluce. Jednoho dne dojdeme do inkarnace, kdy cítíme, že nastane něco velkého. Náš život je plný znamení a příslibů nějakého velkého, neskutečně zřejmého snu. Více než kdy předtím cítíme tlak této jiné reality. Závěrečné zkoušky, které během těchto posledních fází prožíváme, jsou velmi intenzivní, protože se v naší DNA spalují na popel nejstarší karmické stopy. Až v nás konečně vybuchne supernova, rozdrťí na padrt' naši identitu a dokonce i všechny naše dary a naším prostřednictvím se vynoří nové pole služby. To je stav siddhi. Naše fyzická schránka a chemické genetické kódování zůstanou, aby určovaly (a omezovaly) výraz našeho jedinečného božského archetypu, avšak vysoké vibrace frekvencí světla, které ukončily náš pocit oddělenosti od celku, doslova navždy vymažou paměť naší DNA. Teprve tehdy se vynoří naše skutečná siddhi.

Siddhi 32 je stavem Posvátné úcty. Je vším, co zůstává, když je z naší DNA vypálen všechen strach. Tento stav nastává, když vidíme a známe svoje místo ve velkém živoucím řetězci života. Díváme se dolů po spirále evoluce a vidíme všechny, kteří jsou méně vyvinutí než my, a hledíme nahoru a vidíme ty, kteří jsou daleko před námi. A protože se na své místo díváme bez osobního ztotožnění, nemůžeme než zažívat

nezměrný úžas. Vidíme vzájemnou propojenost celého života a známe tu jednu jedinou sílu, jež uvádí do pohybu vše, včetně našeho malého já. Posvátná úcta znamená cítit se malý i velký zároveň.

V siddhickém stavu byla překročena pomyslná hranice smrti, takže máme skutečný prožitek nesmrtnosti (siddhi 28), jelikož veškerým ohniskem pozornosti našeho ducha je nyní jediné světlo. Nevnímáme nic jiného než nádhernou spirálu evoluce procházející nekonečným množstvím řetězců reality. Na této úrovni jsme se už dostali za hranice osobnosti, jež se identifikuje se svou individuální schránkou. Jsme dokonce za hranicemi duše čili kauzálního těla, jež se v průběhu času bez přestání inkarnuje do nesčetných tělesných nosičů. Čistý krystalický povrch duše se rozpadne, což znamená, že vědomí procházející naší genetickou linií už přesáhlo či přerostlo tělesnou schránku. Nezbyla už ani špetka oddělenosti, takže není nic, co by se mohlo dále inkarnovat. Celý koncept evoluce se pro nás stává minulostí. Toto velké tajemství nazýváme překročením *hranice nenavratitelnosti*, tedy ukončením celého inkarnačního řetězce.

Každý stav siddhi, než opustí tuto rovinu existence a vrátí se zpět do stavu bez formy, zde zanechává své božské poselství. Toto poselství je jakási autobiografie vědomí a jeho zkušeností v průběhu všech životů v konkrétním inkarnačním řetězci života. Tak například každý velký mudrc zanechá světu něco jedinečného, vystaveného na moudrosti jeho předchůdců. Ti, kteří dosáhnou siddhi 32, se vždy inkarnovali v nějaké formě spirituálního rodokmenu. Vědomí ve hmotě musí vždy procházet omezeními rodokmenu. Jedná se o archetypální linii, nikoli genetickou či rodinnou. V jazyce genových klíčů to nazýváme fraktální linií. Například Kristova fraktální linie nemá nic společného s křesťanstvím, jedná se o archetyp a o specifickou vibraci. Kupříkladu Ind Ramana Mahářiši je potomkem Kristovy linie, aniž by něco věděl o Kristovi a jeho učení. Významné linie tibetské kultury jsou příkladem jak vibrační (Buddhova linie), tak společenské a genetické linie, protože byly po staletí svázány s jedinou kulturou. Nyní s rozšířením těchto mocných učení se mnozí duchovně vyspělí lámové a tulkové inkarnují do západních těl; přesto ale zůstávají potomky své fraktální linie.

Siddhi 32 znamená stát na spirálovitém žebříku. Stojíme na ramenou těch, kdo přišli před námi, a dovolujeme těm, kdo přijdou po nás, aby na oplátku stáli na našich ramenou. Takto se vyšší vědomí může šířit lidstvem. Naše posvátná úcta se vztahuje k tomuto posvátnému řetězci a všem bytostem nad námi i pod námi. Uvědomujeme si, že i ten nejnepatrnější hmyz nám umožňuje stát na ramenou jeho vědomí. To v nás budí nezměrnou úctu ke všemu životu obdařenému schopností vnímat. Posvátná úcta je založena na respektu, uznání a vděčnosti vůči všem aspektům a formám vědomí všeho tvorstva. Je to intenzivní vůně, kterou vylučuje vědomí. Pro toho, kdo zažívá toto siddhi, je tato vůně rozpoznatelná všude, ve všem a neustále.

Velké tajemství siddhi 32 se nachází v tom nejprostším ze všech symbolů – ve vodě. V lidské fyziologii reprezentuje GK 32 hospodaření s tekutinami v těle. Proto má také tento genový klíč hluboké spojení s genetickou pamětí – voda má totiž paměť. Vodík má jednu zvláštnost a tou je jeho schopnost přenosu vědomí ve formě paměti. Jelikož naši Zemi a naše tělo tvoří z větší části voda, je to médium, jehož prostřednictvím se vyvíjí naše kolektivní vědomí. Koloběh vody na naší planetě je odrazem probouzení lidstva. Každá forma, která umírá, uvolňuje svou část, která je tvořena vodou, zpět do vodního koloběhu, což znamená, že každá forma uvolňuje zpátky do světa určité množství více vyvinutých atomů vodíku. Například atomy vodíku každé zeleniny, kterou sníme, projdou naším tělem a odejdou v moči nebo v potu vyspělejší než při vstupu do našeho těla. Tento vývojový řetězec vědomí je přítomný v každé živé formě na naší planetě prostřednictvím vody v potravním řetězci. Klíčem k evoluci je zažívání!

Čím více budeme rozjímat nad GK 32, tím více posvátné úcty k veškerému životu budeme nevyhnutelně cítit. A jak bude pronikat stále hlouběji do našeho srdce, začneme cítit vůni božského parfému vědomí, který spojuje všechny životní formy. A nakonec, ať se budeme dívat na cokoli, ve všem uvidíme své já, svou Átmu*, božskou bytost, která si tu přímo před našima očima hraje, proplétá se a vyvíjí.

* Átma nebo též átman je hinduistický termín označující pojem o individuální podstatě či individuální identitě každého jedince a do češtiny se překládá většinou jako jáství, já, duše nebo nadduše.